

El senyor Morera Català:

President, que mal li deuen anar les coses per a vore l'espectacle que hem vist! Només li ha faltat fer el *paseillo*. (*Veus*) Este aplaudiment sona a despedida, no? (*Veus*)

Però, en tot cas —que açò és molt seriós—, en quina mesura han afectat l'economia valenciana els processos judicials en què estan immersos membres del govern valencià?

La senyora presidenta:

Tiene la palabra el presidente de La Generalitat.

El senyor president del Consell:

Com diria alguna persona valencianoparlant de soca, vosté s'ha enganyat en la pregunta! (*Veus*) No hi ha ningun membre del govern de La Generalitat involucrat en cap procediment en estos moments, com vosté sap perfectament. També és una miqueta de somni, de somni utòpic el que té vosté, però esta és la realitat.

Com ha parlat d'economia, sí que m'agradaria, abans de *sentar-me* i esperar la seua resposta..., però que sàpia que la pregunta està mal formulada perquè no és real, no és real. Vosté ha sigut inverteç una vegada més.

El que volia dir és que, efectivament, el moment econòmic és molt complicat, molt complicat, però que en estos moments la Comunitat Valenciana té un augment de la producció industrial per damunt de la mitjana espanyola, que ha abaixat; està exportant més del que fea alguns mesos, ha crescut tres mesos seguits l'exportació i ja som, una vegada més, la segona comunitat espanyola més exportadora. I el creixement de l'atur, és veritat, ha crescut, però cinc punt menys que la mitjana nacional en estos tres últims mesos.

Jo vaig dir ací en esta cambra que eixiríem els primers de la crisi econòmica de tota Espanya. I jo torne a dir en esta cambra que eixirem els primers de la crisi econòmica. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Mire, president, jo sé molt bé el que pregunte. El que no tinc molt clar és vosté el que contesta. Però jo he dit «implícit», perquè el dia 15 el Tribunal Suprem ha de decidir sobre el cas Gürtel i ha de decidir sobre membres del govern valencià, i concretament sobre vosté.

I mire, ací s'ha de ser més seriós i no pot vindre el president de La Generalitat a burlar-se de les Corts Valencianes. El president de La Generalitat ha de contestar, ha de respondre, ha de donar contractes i factures, el mateix que es fa en qualsevol cambra de representació democràtica o en qualsevol ajuntament. Vosté ha de fer simplement això, donar explicacions i donar informació. Perquè si no, sap el que passa? Que organismes internacionals molt importants parlen que la corrupció política provoca reducció de la inversió, reduïx la productivitat, fomenta l'amiguisme i el nepotisme, mostra les deficiències en educació i mostra deficiències en gastos socials.

Sap el que passa ací amb eixe model de benestar i la *tierra de las oportunidades* que vosté mos ha venut? Que tenim tres punts més d'atur que la mitjana espanyola, que tenim una llei de dependència que no s'aplica, que no se posa en marxa, que tenim un fracàs escolar del 40%, superior a la

mitjana espanyola, i que tenim un deute, que si mosatros fórem un estat independent, estariem en la situació de Grècia, perquè tenim un deute públic, un deute públic... el major de tota Espanya.

I sap com s'ha fet eixe deute públic? A través dels *corralitos* populars, els *corralitos* de les societats públiques com CIEGSA, com Valencian Community Investments, com *sociedad de la imagen*, com CACSA, com Radiotelevisió València. Mos estan portant vostés al desastre. Vosté mos va vindre ací... Són uns *corralitos* populars, són uns *corralitos* financers i són uns *chiringuitos* que no se poden aguantar, que estan tancats a la transparència i són germen d'opacitat i, per tant, de presumpta corrupció.

I li dic: vosté mos va vindre ací... mos van vendre, el Partit Popular, *el eje de la prosperidad*: Balears, Comunitat Valenciana i Madrid. Miren, Balears, un president, *embajador de la Comunidad Valenciana*, que va fer un *corralito financiero* a través d'una fundació, Illes Esport, ja està imputat, està imputat. *El eje de la prosperidad*. Sembla que *el eje de la prosperidad* ve cap ací i ara el dia 12 tindrem de vore eixe *eje de la prosperidad* en què queda. Perquè el senyor Jaime Matas va fer una fundació, Illes Esport, i ací també hem fet fundacions, que no tenen cap control i que fins i tot el jutge Pedreira li ha dit que donen les dades. Clar, no pot ser que estes Corts Valencianes tinguen la informació només pel que sabem del sumari judicial. Això no és presentable.

Per tant, l'ambaixador de la Comunitat Valenciana, per cert, amb aval, amb aval del Banc de València... És curiós, no?, és curiós, no? No pot vosté defugir de la seua responsabilitat.

I per això, jo li faig tres preguntes que vull que conteste, que conteste com a president de La Generalitat, davant les Corts Valencianes. Primera: ¿va vosté a recolzar la iniciativa del grup Compromís per a reforçar el paper del control de la Sindicatura de Comptes? Per desgràcia, ja han pactat vostés la Sindicatura de Comptes, no? ¿Va a reforçar el paper de control de la sindicatura, com està demanat pel mateix Partit Popular, el senyor Mariano Rajoy, incrementar els organismes de control i la transparència? ¿Va vosté a recolzar la proposta del grup Compromís?

Va a crear vosté, a proposta nostra, i voldríem que la patèrem, l'oficina antifrau de la Comunitat Valenciana?

I, per últim, tot i que a vosté l'han indultat, el senyor Rafael Blasco ja l'ha indultat, diu que no passa res si l'imputen, perquè continuarà governant. Jo crec que vosté és el pitjor president de tota la història de la Generalitat valenciana. (*Protestes*) Els números ho diuen, els números ho diuen, els números ho diuen. I jo li pregunte: ¿farà vosté el que diu el senyor Rafael Blasco, de continuar com si no passara res si obrin el cas Camps? ¿Va vosté a continuar com si no passara res o vosté se farà un favor i ens farà un favor a tots els valencians i presentarà la seua dimissió?

Són tres preguntes molt senzilles, que espere una resposta molt clara per part del president de La Generalitat. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Tiene la palabra el presidente de La Generalitat.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyora presidenta.

Jo li ho he dit moltes vegades. Vosté va ser el responsable d'acabar definitivament en una opció política, que era el nacionalisme moderat a la Comunitat Valenciana. Ha fet una

legislatura que segurament passarà a l'orla de l'honor d'un treball polític coherent en defensa dels interessos de la comunitat.

I, en qualsevol cas, dir-li que la Comunitat Valenciana i la seua Sindicatura de Comptes és la que fa que la revisió dels pressupostos entre abans a coneixement públic que qualsevol altra administració en tota Espanya. I ara el que faltaria és que fóra a les quaranta-huit hores, el dia 2 o 3 de gener. De moment, el que tenim és a any vençut, a any vençut.

D'allò altre, jo confie, de veritat, en la justícia i en la veritat. I per això la tranquil·litat, perquè confie en la justícia. I com confie en la justícia, estic tranquil, jo i els meus companys.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, a Morera li ha dit abans no sé què d'un somni. Somni, el seu perquè el veig als núvols. El veig als núvols i no té vostè només la culpa, perquè vostè té un teló d'aplaudiments que no li deixa vore la realitat.

I la pregunta meua és molt clara: va a prendre algunes mesures de reactivació econòmica per eixir de la situació on estem? I li ho dic perquè vostè ha declarat fa poc que la comunitat ha creixcut més que mai ho havia fet i que mai havia treballat tanta gent ací. Sí, però això és passat; com a molt, és passat. Vostè s'està definint contínuament com a president del passat i els valencians necessiten un president del present i un president que mire al futur.

Vostè està disposat a prendre unes mesures reals de reactivació econòmica? Perquè vostè mos està dient ara una qüestió, i té raó, que l'atur ha creixcut menys que la mitjana estatal en este moment, en este moment. Això seria efectiu si vostè en el seu moment haguera reconegut que l'atur ací al país estava creixent molt per damunt de la mitjana estatal i que vostè havia iniciat un procés, cosa que no ha fet. Va a fer-ho ara o va a seguir recreant-se en eixa autocomplaença que estem millor que mai?

Gràcies.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Pañella.

El senyor president del Consell:

No hemos dejado de mirar el futuro. Otros son los que crearon la Ley de memoria histórica para lanzarse al pasado (*veus*) y de paso, intentar lanzar a todo el país hacia el pasado. Pero aquí muchos seguimos trabajando para el futuro.

Desde el primer minuto dijimos que España entraba en crisis, desde el primer minuto hicimos un pacto con sindicatos y agentes empresariales, desde el primer minuto pusimos un plan de confianza de más de tres mil millones de euros, que habla de competitividad, de liquidez de las empresas, de apoyo a los pequeños y medianos empresarios, a los autónomos; que habla también de formación, de cualificación de los profesionales y los trabajadores, que habla de políticas activas y que habla de inversiones en todos los municipios de nuestra comunidad, además de seguir invirtiendo más que nunca se había hecho en nuestra comunidad y en nuestro territorio.

Estamos mirando siempre al futuro. Y ayer, yo, en Orihuela, volví a mirar hacia el futuro, porque mientras ustedes están hablando de estas cuestiones que tanto les gustan, los regantes y agricultores de la Comunidad Valenciana sufrían por un estatuto que les quitaba el agua. Y ayer tuve la suerte de estar con regantes y agricultores de toda la comunidad agradeciendo el trabajo y la labor del presidente de La Generalitat, de su gobierno y de todos aquellos que creemos en el futuro de esta comunidad y no renunciamos a una sola gota de agua. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, el síndic conseller que té vostè bufant-li el bescoll, com li vaig dir una vegada, ja no tan subtilment, ahir va demanar disculpes als valencians. Va deixar clar que perdó no, però disculpes sí, supose que és un problema de religiositat.

I jo li pregunte a vostè: vostè subscriu eixe demanar disculpes o perdó, en el seu cas? Vostè pensa demanar disculpes o perdó als valencians per haver-los mentit? Vostè pensa demanar disculpes o perdó als empresaris i treballadors per la situació econòmica nefasta que vostè ha creat, mentre vostè està preocupant amb els seus problemes amb la justícia? Vostè pensa demanar disculpes o perdó als aturats que ho passen mal, que no apleguen a final de mes, mentre vostè se passeja amb una jaqueta fantasia i amb unes sabates de pell de no sé què? Vostè pensa demanar disculpes o perdó als xiquetes valencians que no tenen plaça escolar en infantil, mentre els seus fills juguen amb un gosset electrònic regalat pels corruptors? Vostès pensa demanar disculpes per haver arrossegat la institució que representa el detritus? Té vostè *agalla* democràtica i moral per a demanar perdó als valencians i valencianes?

La senyora presidenta:

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

Yo he pedido disculpas estos meses por la actitud de algunos diputados de la oposición en esta cámara.

He tenido que explicar que las camisetas, de verdad, fantasía que han venido a esta cámara (*veus*) son producto, son producto de un carácter un tanto, digamos, diferente a lo que es la norma habitual del funcionamiento de esta cámara. He tenido que decir que usted no representa ni mucho menos al 1% de la población de la Comunidad Valenciana, que es mucho más seria y mucho más responsable en el uso de sus tareas como representación política. Y he tenido que decirle a mucha gente que pese a todo, que pese a todo, pese a la forma de ser y de hablar de algunos de ustedes, son miembros de esta cámara y yo los defenderé siempre delante de quien sea.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Señorías, continuamos con esta sesión plenaria.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre la liquidació del deute que l'Ajuntament d'Albacete té amb la Unió Sindical d'Usuaris del Xúquer

La senyora presidenta:

Toma en consideración de la proposición no de ley de tramitación especial de urgencia sobre la liquidación de la deuda que el Ayuntamiento de Albacete tiene con la Unión Sindical de Usuarios del Júcar, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Bloc-Verds: Compromís.

Para su presentación y defensa, tiene la palabra el señor Pañella. *(Pausa)*

Señor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories, tenen presentada vostés una proposició no de llei...

La senyora presidenta:

Señor *(inoible)* ... , por favor, guarden un poquito de silencio.

El senyor Pañella Alcàcer:

Gràcies.

Senyories, com dia, tenen vostés una proposició no de llei a les mans que respon a una problemàtica particular que s'ha originat, però que és representativa també de la situació que tenim en el camp valencià en relació a l'aigua.

Senyories, fent un poquet d'història recordem que l'embassament d'Alarcón es el principal embassament sobre el Xúquer, el més gran de la Comunitat Valenciana i un dels més grans d'Espanya. Tot això, per la seua capacitat d'emmagatzemament d'aigua, més d'un milió d'hectòmetres cúbics i que té una particular importància per als regants del Xúquer, perquè va ser construït sobre la base de la seua iniciativa, i només iniciativa, senyories, que és estrany, també, i el que és característic del que passa habitualment al poble valencià, va ser construït amb els recursos econòmics dels regants, a més d'altre sector, com l'industrial productor d'electricitat.

No obstant això, l'any 1952, l'any del seu acabament, hi va haver ja un litigi amb l'estat perquè aquest mai va acceptar l'administració directa dels regants sobre l'embassament, i el va administrar la Confederació Hidrogràfica del Xúquer. Ahí, les sis séquies, en conjunt amb la indústria productora d'electricitat, es van agrupar en la Unitat Sindical del Comunitats de Regants (USUJ). USUJ es va constituir l'any 1941 per a construir l'embassament d'Alarcón. Va aportar, senyories, el 80% del cost de la construcció de la presa, i se va acabar de pagar el 2001.

Actualment, l'administració de l'embassament està a càrrec del que és la confederació hidrogràfica mitjançant un conveni amb USUJ. A canvi que l'estat aportara, es va fer el conveni amb l'obligació per part de l'estat d'aportar la major quantitat de recursos financers per a la reconversió tecnològica dels sistemes de reg tradicional o reg per degoteig.

D'acord amb la clàusula segona del conveni específic, la unitat sindical cedeix a la Confederació Hidrogràfica del Xúquer l'explotació i conservació de l'embassament

d'Alarcón per a la gestió optimitzada i unitària del sistema d'Alarcón-Contreras-Tous. Però posem atenció, en el conveni es reconeix per part de l'estat els drets prioritaris, i ho dic així, més fort o més remarcat, els drets prioritaris a les aigües a favor d'USUJ, establint per als regants una reserva volumètrica mensual en l'embassament d'Alarcón d'aigües..., referent eixa reserva únicament a les aigües provinents del riu Xúquer.

El conveni menciona que l'explotació de la presa d'Alarcón i del conjunt del sistema es farà respectant la prioritat dels regadius tradicionals. No obstant això, i també vull remarcar-ho, senyories, vull remarcar el que diu el conveni, queda la possibilitat que l'estat done prioritat al regadius en situació de baixa captació, en situacions de sequera, a condició d'alguna forma d'indemnització a l'USUJ per a utilitzar els volums que li corresponen, i, repetixc, a condició d'alguna forma d'indemnització.

L'administració de l'aigua té una divisió prou clara en este cas. Per part de l'estat, una part, la confederació hidrogràfica és la responsable directa d'administrar l'aigua dels embassaments, però, per l'altra banda, els regants governen a partir de les preses o dels assuts, dins de l'àrea d'influència que cada séquia..., una vegada que la confederació els entrega l'aigua.

La cogestió de la confederació-regants ocorre, en principi, perquè s'han de garantir certs nivells d'aigua en els embassaments per a assegurar regadius tradicionals, que, per llei, i reitero, per llei, tenen prioritat.

Aleshores, si tot això està clar, quin és el problema. Senyories, el problema és l'incompliment del conveni. El conveni fixa unes reserves mínimes per als regants valencians, i tal com hem dit, establix també que s'indemnitze en cas que cedixquen els seus cabals a altres usuaris en casos de necessitat.

¿Per què presentem la proposta? Perquè en este moment tenim un problema, un problema puntual que derivarà en altres problemes també més genèrics. El primer problema és que l'Ajuntament d'Albacete està incomplint el conveni, ja que es nega abonar la quantitat de més d'un milió d'euros que deu per les liquidacions dels cabals que els han cedit, cabals que estan al voltant dels dos-cents quaranta-set milions de metres cúbics.

El tema ja està seguint un procediment judicial. Existix una sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana que reconeix els drets dels regants valencians i obliga a pagar les compensacions econòmiques. Respecte a aquesta sentència, l'Ajuntament d'Albacete ha presentat un recurs de cassació, amb tot el seu dret, davant del Tribunal Suprem. Però aquest no és el principal problema, i per això venim ací a demanar que s'exigisca el compliment del conveni. El litigi es dirimirà en els tribunals i res tenim a dir ahí nosaltres. Però n'hi ha més.

Aquest mes d'abril, senyories, s'han reunit el president de Castella-la Manxa, el senyor Barreda, l'alcaldeessa d'Albacete, Carmen Oliver, el secretari d'estat, Josep Puxeu, i el president de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, Juan José Moragues, i van *(inintel·ligible)* ... un acord previ de què fer amb el conveni d'Alarcón, i l'acord és molt clar, senyories, la modificació del pla hidrològic de conca del Xúquer i la definició de noves normes d'explotació del riu, i si volem concretar més, la proposta de la reducció del 40% dels cabals del Xúquer disponibles per als regants valencians. Eixa és la situació.

No està només el problema puntual de l'incompliment per part de l'Ajuntament d'Albacete, sinó està el problema que basant-se en els equilibris o desequilibris territorials que s'originen..., els moviments polítics entre comunitats, una